

Lorils Last Apollo

De belevenissen van Jack Kutterson

Preview

De Kutterson serie

Tower Bridge

JackBia

Lorils Last Apollo

Het Mobitel Mysterie

De Verborgen Kluis

Preview

Lorils Last Apollo

Wesley Janse

De belevenissen van Jack Kutterson

Preview

Thriller

Gelijkenissen met bestaande personen berusten op toeval, dit boek berust op fictie. Dit boek probeert Londen zo nauwkeurig mogelijk weer te geven, dit is echter niet altijd mogelijk. Omschrijvingen van adressen in het boek kunnen verschillen van het werkelijk uiterlijk te Londen. Dit boek is fictie.

Eerste druk, 2013

Wesley Janse
Lorils Last Apollo

© 2013, Wesley Janse

Uitgegeven in eigen beheer bij Peleman Industries NV (Shop My Books)

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Omslagontwerp en lay-out door Wesley Janse, achtergrondafbeelding met als titel 'Golden Butterfly' van www.wallscorner.com, maker onbekend.

Preview

Preview

Inhoudsopgave

DEEL 1: 3 maart – maandag	9
1. Blauwe enveloppe	9
DEEL 2: 4 maart – dinsdag	20
2. Zwart doek	20
DEEL 3: 5 maart – woensdag	30
3. Godin	30
DEEL 4: 6 maart – donderdag	41
4. Op de koffie	41
5. Concurrentie	53
6. Gebleekt groen	67
7. Verstoppertje	73
DEEL 5: 7 maart – vrijdag	86
8. Contract	86
9. Verborgen agenda	98
10. De achterban	114
11. Dieper	124
12. Sporen tellen	136
DEEL 6: 8 maart – zaterdag	148
13. De lijst	148
14. Seroy service	158
15. Geschild	171
DEEL 7: 9 maart – zondag	186
16. Ontslag	186
DEEL 8: 10 maart – maandag	192
17. Volle kaart	192
DEEL 9: 14 maart – vrijdag	196
18. Rules	196

Preview

DEEL 1: 3 maart - maandag

1. Blauwe enveloppe

Jack Kutterson stopte zijn grijze, nog niet zo oude, Mercedes voor de deur van de praktijk. Hij opende zijn portier en net op dat moment barstte de grote, donker grijze wolken die hem hadden achtervolgt, uit in een hevige stortbui. Hij kon echter niet blijven wachten tot de regen zou gaan liggen, dan zou hij te laat zijn en dat wou hij nu net voorkomen. Hij stapte uit en smeed onmiddellijk het portier dicht, een grote hoeveelheid lucht verplaatste zich toen de deur dicht sloeg, een licht knal was hoorbaar. Hij rende naar de deur, toen hij besepte dat de sleutels nog op het contact zaten. Hij hield zijn handen boven zijn hoofd en liep vervolgens terug, opende het portier, trok kwaadwillig aan de sleutels, die geen zin hadden om mee te komen. Hij bleef brute kracht uitoefenen op de sleutels, maar die gaven geen krimp. Hij werd elke seconde natter en natter, totdat hij besepte dat hij zijn sleutels met liefde moest behandelen. Ze kwamen vrijwel onmiddellijk en zonder problemen uit het contact, al leek het voor hem een eeuwigheid te duren. Hij sloeg het portier opnieuw dicht, dit keer me de sleutels in zijn handen. Hij liep naar de deur en belde aan, net toen de bel zoemde, drukte hij nog snel op de linkse knop van de sleutels om de

portieren te vergrendelen. Hij duwde tegen de deur, die vervolgens open ging. Hij ging naar binnen, met een spoor van water dat hem bleef achtervolgen. Sarah kwam op hem af met een grote witte badhanddoek in haar handen, ze gaf hem snel aan Jack, die had hem meer nodig dan zichzelf. Ondertussen was het buiten ook begonnen met bliksemen.

‘Had ik niet moeten staan wachten totdat die stomme BMW geparkeerd was, dan was ik zeker hier geweest voordat het begon met regenen,’ Jack klonk gefrustreerd.

‘Wind je toch zo niet op, dat is voor niets goed. Droog je nu maar eerst af, en ga dan maar onmiddellijk op de tafel liggen, dan kunnen we er aan beginnen. Je kleren kan je op de verwarming leggen, dan zijn ze straks misschien opgedroogd.’

‘En wat als ze niet opgedroogd zijn?’

‘Dan kan je eventueel wat kleren van mij lenen.’

‘Dat zou je wel willen, ik in vrouwenkledij.’

‘Ach ja, waarom niet?’

‘Kom begin er maar aan. Dan kan ik morgen misschien terug gaan werken.’

‘Anders niet soms?’

‘Heb jij al een agent gezien die zijn werk al mankend doet?’

‘Er moet ooit een eerste keer zijn.’

Jack had ondertussen plaatsgenomen op de met zwart leer bedekte tafel. Gelukkig lag er nog een witte strook papier op die de tafel ontdeed van alle gels die Sarah gebruikte om haar klanten te masseren. Ze nam een roze tube van de kast en kneep er een deel van de inhoud uit. De koude gel belande zorgeloos op Jack.

‘Verdorie, dat is koud.’

‘Net zoals de vorige keren.’

‘Ik heb het gevoel dat je deze tube net uit de koelkast hebt gehaald,’ zei Jack bedenkelijk. ‘Dat ze jou nog niet hebben aangeklaagd voor mensenmishandeling.’

Ze wreef de gel uit over zijn benen en rond de plaats waar de kogel bij de vorige missie binnen gedrongen was. Het deed deugd als ze die

plaatsen masseren en het was eveneens noodzakelijk om Jack in topvorm te houden. Al zou dit wel de voorlaatste keer zijn dat ze hem zou masseren. Dan was zijn klantenkaart vol en zou hij eventueel een nieuwe moeten kopen, maar dat was hij eerlijk gezegd niet van plan.

In het grote *Hammersmith Apollo* rockpaleis aan de rand van het centrum was men druk bezig met het ombouwen van het podium en het aan brengen van alle special effects die nodig waren om er een prachtige show van te maken. Want wie wil er nu in een gewoon rockpaleis optreden, in het zelfde decor als al de anderen? Niemand wil dat, je moest er uit springen, met iets speciaals, uniek voor de dag komen en dat was hen goed gelukt. Men had voor het grote zwarte doek dat aan de achterzijde van het podium hing en leek op een grote houten plaat, want zo stijf was het, enkele grote zwarte LCD schermen geplaatst. Deze LCD schermen die elk een waarde hadden van maar liefst 13 000 Pond werden vast gehangen aan grote metalen kabels die niet konden doorbreken, toch niet door dit gewicht. Ze werden schermen werden eveneens ondersteund door de zware metalen zuilen die men had aangebracht op het podium. Ondanks dat de eigenaar er lang had tegen geprotesteerd, konden ze hem voldoende oplossingen aanbieden waardoor zijn podium zeker niet beschadigd zou worden, want daar was hij bang voor. Hij zei dat er voldoende aan het plafond bevestigd waren, maar de technici zeiden dat die niet echt functioneel waren voor de schermen te ondersteunen. Al bij al hadden ze het dan toch op een akkoordje kunnen gooien.

De mannen die het licht beheerden waren druk bezig om op hun toer de grote stellingen op te klauteren, want de lichten die het *Hammersmith Apollo* rockpaleis ter beschikking hadden waren niet echt de juiste, vonden de technici. Voor dit concert zou er gebruik gemaakt worden van de allerlaatste en nieuwste technologie, de led technologie. Alle lampen zouden vervangen worden, gelukkig hingen er niet al te veel meer aan het plafond, zodanig dat men na een uurtje alles al verwijderd had.